

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global
Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary

Article DOI: <https://doi.org/10.63300/tm07042026.24>

Impermanence and Ethics in the Twin Epic Manimekalai

Dr. P. Santhi ^{1*},

Assistant Professor SRM Institute of Science and Technology, Faculty of Science and Humanities,
Department of Language, Culture, and Society, Ramapuram, Chennai - 89

*Correspondence: santhitharun2012@gmail.com | Tel: 9626560887.

Article Info

Received on 20-April-2026, Revised on 22-April-2026, Accepted on 25-Mar-2026, Published on 01-May-2026

ABSTRACT

In the history of Tamil literature, the epics that emerged during the post-Sangam period (Sangam Maruviya Kaalam) stand as testaments to the ethical values and religious harmony of Tamil society. Among them, Manimekalai, authored by Seethalai Sathanar, is a sublime ethical work that explains Buddhist doctrines in a manner suited to the Tamil context.

This article provides a detailed analysis of the concept of impermanence (Nilaiyamai) and ethical thoughts embedded within the epic Manimekalai. Specifically, it analyzes how the philosophies of the impermanence of the physical body (Yaakkai Nilaiyamai), the impermanence of youth (Ilamai Nilaiyamai), and the impermanence of wealth (Selva Nilaiyamai) are explained through the characters of the epic. It further examines how this great epic presents the fundamental tenets of Buddhism, such as the Twelve Nidanas (Twelve Links of Causality), the consequences of good and evil deeds (Karma), and ideas for social reform. Literature has continuously evolved through the ages in the form of various books. Within these works, the "four goals of life" (Uruthi Porul) and the nature of impermanence are highlighted. This article discusses in depth how suffering arises due to past sins, the principles of sustenance (Aruthinathu Kotpadu), and the spiritual benefits of performing penance (Thavam). The life journey of Manimekalai subtly illustrates her transformation from an ordinary woman born into the courtesan clan into a noble ascetic and a divine figure who alleviates the "malady of hunger" (Pasippini).

KEYWORDS: *Manimekalai, Buddhist Ethics, Impermanence (Nilaiyamai), Twelve Nidanas (Twelve Links), Physical Impermanence (Yaakkai Nilaiyamai), Seethalai Sathanar, Amudhasurabhi (The Inexhaustible Bowl), Theory of Karma (Vinai Kotpadu), Nirvana, Aravana Adigal.*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

இரட்டைக் காப்பியமான மணிமேகலையில் நிலையாமையும் அறநெறியும்

*முனைவர் ப. சாந்தி, உதவிப்பேராசிரியர் எஸ்.ஆர்.எம் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பவியல் நிறுவனம், அறிவியல் மற்றும் மனித நேயவியல் புலம், மொழி பண்பாடு மற்றும் சமுதாயம்-துறை, இராமாபுரம் சென்னை- 89 santhitharun2012@gmail.com, 9626560887

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்கம் மருவிய காலத்தில் தோன்றிய காப்பியங்கள் தமிழ்ச் சமூகத்தின் அற விழுமியங்களையும் சமய நல்லிணக்கத்தையும் பறைசாற்றுவனவாகத் திகழ்கின்றன. அவற்றுள் சீத்தலைச் சாத்தனாரால் இயற்றப்பட்ட மணிமேகலை, பௌத்த சமயக் கோட்பாடுகளைத் தமிழ்ச் சூழலுக்கு ஏற்ப விளக்கும் ஒரு உன்னத அறநெறிப் படைப்பாகும்.¹ இக்கட்டுரை, மணிமேகலை காப்பியத்தில் பொதிந்துள்ள நிலையாமைக் கோட்பாடு மற்றும் அறநெறிச் சிந்தனைகளை விரிவாக ஆராய்கிறது. குறிப்பாக, யாக்கை நிலையாமை, இளமை நிலையாமை மற்றும் செல்வ நிலையாமை ஆகிய தத்துவங்கள் காப்பிய மாந்தர்களின் ஊடாக எவ்வாறு விளக்கப்படுகின்றன என்பதையும், பௌத்தத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களான பன்னிரு சார்புகள் (Twelve Nidanas), நல்வினை-தீவினை விளைவுகள் மற்றும் சமூகச் சீர்திருத்தக் கருத்துகள் ஆகியவற்றையும் இப்பெருங்காப்பியம் எவ்வாறு முன்வைக்கிறது என்பதைப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது.² இலக்கியமானது காலம் தோறும் இலக்கிய வளர்ச்சியின் தொடர்நிலைச் செயல் வடிவில் நூல்களாகத் தோன்றின. அதில் உறுதிப்பொருள்களைப் பற்றியும் நிலையாமையைப் பற்றியும் எடுத்துக்கூறியுள்ளது. முன் செய்த பாவ வினையின் காரணமாக வந்தது, அருத்தினது கோட்பாடும் தவம் புரிதல் ஏற்படக்கூடிய பயன் பற்றியும் இக்கட்டுரை விரிவாகக் கையாள்கிறது.¹ மணிமேகலையின் வாழ்வியல் பயணமானது ஒரு சாதாரணக் கணிகையர் குலப் பெண்ணிலிருந்து ஒரு சீரிய அறவோராகவும், பசிப்பிணி போக்கும் தெய்வமாகவும் மாறும் பரிணாமத்தை நுட்பமாக விளக்குகிறது.⁴

கலைச்சொற்கள்

மணிமேகலை, பௌத்த அறம், நிலையாமை, பன்னிரு சார்புகள், யாக்கை நிலையாமை, சீத்தலைச் சாத்தனார், அமுதசுரபி, வினைக்கோட்பாடு, நிர்வாணம், அறவண அடிகள்.

1. முன்னுரை

காலந்தோறும் இலக்கியங்களானது பெருகிவருகின்றன. இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஒரு குறிப்பிடுத்தகுந்த வளர்ச்சியாகத் தொடர்நிலைச் செயல் வடிவில் நூல்கள் தோற்றின. அவ்வாறு தோன்றிய நூல்களைக் காப்பியங்கள் என்றனர்.¹ காப்பியங்களானது அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கு உறுதிப் பொருட்களை வெளிக்காட்டுவனவாகத் திகழ்கின்றன. பெருங்காப்பியங்கள், சிறுங்காப்பியங்கள் என்று இவை இரு வகைப்படுத்தப்பட்டன. பெருங்காப்பியங்கள் ஐந்தனுள் ஒன்றாகத் திகழ்வது மணிமேகலையும் ஆகும்.¹ சிலப்பதிகாரத்தின் தொடர்ச்சியாக விளங்குவதால் மணிமேகலையும் சிலப்பதிகாரமும் 'இரட்டைக் காப்பியங்கள்' என்று அழைக்கப்படுகின்றன. எனினும், சிலப்பதிகாரம் ஒரு பெண்ணின் கற்பு நெறியையும் அரசியலையும் பேசினால், மணிமேகலை ஒரு பெண்ணின் துறவறத்தையும் பௌத்த அறத்தையும் முதன்மைப்படுத்துகிறது.²

இந்தியச் சமயங்கள் அனைத்துமே நிலையாமைக் கோட்பாட்டில் நம்பிக்கை உடையன. அவ்வகையில் சீத்தலைச் சாத்தனார் பௌத்த சமய அறங்களை வலியுறுத்தும் போதெல்லாம் நிலையாமையை அழுத்தமாகக்கூறிச் செல்கிறார்.¹ மணிமேகலை காப்பியம் 30 காதைகளைக் கொண்டு, சுமார் 4,861 அகவற்பாக்களால் ஆனது.⁴ இது பௌத்த சமயக் கொள்கைகளை மிக விரிவாகப் பேசும் ஒரு சமயச் சார்புடைய காப்பியமாக இருந்தாலும், இதில் பொதிந்துள்ள சமூக அறம் மற்றும் மனிதாபிமானச் சிந்தனைகள் இதனை உலகளாவிய இலக்கியமாக மாற்றுகின்றன.⁷

2. நிலையாமைக் கோட்பாடும் காஞ்சித் திணையும்

நிலையாமையை விளக்குவது தமிழ் இலக்கிய மரபில் 'காஞ்சி' திணையாகக் கருதப்படுகிறது. யாக்கை, இளமை, செல்வம் எனப் பல நெறிகளால் நிலையாமையை விளக்குவதை இது குறிக்கும். "பாங்கருஞ் சிறப்பின் பன்னெறி யானும் நில்லா உலகம் புல்லிய நெறித்தே"¹

என்று தொல்காப்பியர் கூறுவதற்கேற்ப, சீத்தலைச் சாத்தனார் உலகத்தின் நிலையற்ற தன்மையைப் பல்வேறு காதைகளில் விளக்குகிறார்.¹ பௌத்த தத்துவமான 'அனிச்சா' (Anicca) அல்லது நிலையாமை என்பது, மாற்றமடையாத நிலையான பொருள் என்று இவ்வுலகில் எதுவுமே இல்லை என்பதைக் குறிக்கிறது.⁸

2.1 யாக்கை நிலையாமை

உடல் என்பது நிலையற்றது, அழியக்கூடியது என்பதை மணிமேகலை மிகத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது. சோழ இளவரசன் உதயகுமரன் மணிமேகலையின் மீது காதல் கொண்டு அவளைத் தொடர்ந்து வருகிறான். அவன் ஒரு பளிங்கு அறையில் மறைந்திருக்கும் மணிமேகலையைக் காண முற்படும்போது, மணிமேகலையின் தோழி சுதமதி அவனுக்கு உடலின் நிலையாமையை விளக்குகிறார்.¹ அவன் உதயகுமரனிடம் கூறும் பாடல் வரிகள் பின்வருமாறு:

"வினை விளங்கு தடக்கை விறலோய் கேட்டி வினையின் வந்தது வினைக்கு வினை வாயது புனைவன நீங்கிற்புலால் புறத்திடுவது மூப்புவிளி உடையது தீபிணி இருக்கை பற்றின்பற்றிடம் குற்றக் கொள்கலம் புற்றடங் கரவீற் செற்றச் சேக்கை அவலக் கவலை கையாறு அழுங்கல் தவலா உள்ளத்தன்பால் உடையது மக்கள் யாக்கை இதுவென உணர்ந்து"¹ (பளிக்கறை புக்க காதை: 112-120)

இந்த வரிகளின் விளக்கம் மிகவும் ஆழமானது. உடம்பு என்பது முன் செய்த வினையின் பயனாலேயே உண்டானது. இதுவே இனிவரும் நல்வினை தீவினைகளாகிய புண்ணிய பாவங்கட்கும் உரிய விளைநிலமாக அமைந்தது.¹ உடலின் புறத்தே பூசப்படும் வாசனைப் பொருட்களும் அணிகலன்களும் நீக்கப்பட்டால், அது புலால் நாற்றத்தை வெளிப்படுத்தும். இளமை கழிந்து மூப்பினை அடைந்து இறுதியில் சாக்காடு எய்தும் இயல்புடையது.¹ இது கொடிய நோய்களின் இருப்பிடமாகவும், பற்றுக்களுக்கு இடமாகவும், குற்றங்களின் கொள்கலமாகவும் உள்ளது. புற்றினுள்ளே அடங்கிக் கிடக்கும் பாம்பினைப் போலச் சினத்தினை உள்ளடக்கி இருப்பதுடன் துன்பம், மனக்கவலை, செயலற்ற தன்மை போன்றவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டது இம்மானிட உடம்பு.¹

உடலின் தன்மை	பௌத்த விளக்கக் குறிப்பு
வினையின் விளைவு	முற்பிறவி வினைகளின் காரணமாகத் தோன்றியது. ¹
புலால் நாற்றம்	அணிகலன்கள் இன்றி உடல் அசுத்தமானது. ¹
நோய் இருப்பிடம்	பல்வேறு வியாதிகளுக்குப் புகலிடமாக இருப்பது. ²
தற்காலிகத் தன்மை	மூப்பு மற்றும் மரணத்தால் அழிவது. ²

2.2 இளமை நிலையாமை

இளமை என்பது விரைந்து ஓடக்கூடியது. உதயகுமரன் மணிமேகலையைக் காணும்போது, அவள் என் இந்த இள வயதிலேயே துறவறம் பூண வேண்டும் என்று கேட்கிறான். அதற்கு மணிமேகலை அளிக்கும் பதில் அவளது முதிர்ச்சியைக் காட்டுகிறது. ஒரு பெண் தன் இளமையைப் பேணிப் பாதுகாப்பதில் ஆர்வம் காட்டுவாள், ஆனால் மணிமேகலையோ, இளமை என்பது நோய்வாய்ப்பட்டு வருந்தி இறுதியில் அழியக்கூடியது என்பதை உணர்ந்துள்ளாள்.¹

சித்ராபதியின் பேச்சினாலே உதயகுமரனின் உள்ளம் காமம் மீதாரப் பெற்று மணிமேகலையைக் காணச் சென்றான். மணிமேகலையைக் கண்டு நல்ல தவத்தினை நீ செய்வதுதான் என்ன காரணம் என்று துணிந்து கேட்கின்றான்.¹ அதற்கு அவள் பின்வருமாறு கூறுகிறாள்:

"பிறத்தலும் மூத்தலும் பிணிபட்டு இரங்கலும் இறத்தலும் உடையது இடும்பைக்கொள்கலம் மக்கள் யாக்கை இதுவென உணர்ந்து மிக்க நல்லறம் விரும்புதல் புரிந்தேன்"¹ (உதயகுமரன் அம்பலம் புக்க காதை: 136-139)

இந்த அடிகளின் மூலம் பிறப்பு, மூப்பு, பிணி, இறப்பு ஆகிய நான்கும் உடலின் தவிர்க்க முடியாத இயல்புகள் என்றும், இவ்வுடல் துயரங்களுக்கு ஒரு கொள்கலமாக இருப்பதை உணர்ந்ததாலேயே தான் அறத்தினை விரும்பிச் செய்பவள் ஆனேன் என்றும் மணிமேகலை கூறுகிறாள்.¹

2.3 செல்வ நிலையாமை

செல்வம் என்பது ஒருவரிடம் நிலையாக இருப்பதில்லை. மணிமேகலா தெய்வம் சுதமதியிடம் சக்கரவாளக் கோட்டத்தின் தன்மையை விளக்கும் போது, நிலையாமைக் கோட்பாடு வலியுறுத்தப்படுகிறது.¹ சுடுகாட்டில் தவத்துறை மாக்கள், மிகப்பெரிய செல்வந்தர்கள், அண்மையில் மகவு பெற்ற இளம் பெண்கள், முதியோர் என எவரையும் பாராது கூற்றுவன் தன் கடமையைச் செய்கிறான்.¹

"தவத்துறை மாக்கள், மிகப்பெரிய செல்வர், ஈற்றினம் பெண்டிர் ஆற்றாப்பாலகர் முதியோர் என்னான்; இளையோர் என்னான்; கொடுத்தொழிலாளன்கொன்றன் குவிப்ப; இவ் அழல்வாய்ச்சுடலை தின்னக் கண்டும், கழிபெருஞ் செல்வம் கள்ளாட்டு அயர்ந்து மிக்க நல்லறம் விரும்பாது வாழும்"¹ (சக்கர வாளக் கோட்டம் உரைத்த காதை: 97-103)

மக்கள் இறப்பு உண்மை என்று தெரிந்த பின்னரும் அறநெறியில் செல்லாதவர்களை எண்ணி மணிமேகலா தெய்வம் வருந்துகிறது. பாடுபட்டுச் சேர்த்து வைத்த சிறந்த செல்வம் எல்லாம் வீட்டோடு தங்கிவிடும், உடன் வராது.¹ சுற்றத்தவர்கள் சுடுகாடு வரை அழுது புலம்பிக்கொண்டு வந்து பின் மறந்து போய்விடுவர். எரியும் நெருப்பில் உடம்பும் சாம்பலாய் போய்விடும் என்று உலக நிலையாமைகளைக் கூறி உலகத்தில் அழியாததும் உயிருக்கு உற்ற துணையாகவும் இருப்பது நல்லறச் சிந்தனைகளே என்பதை முனைப்பாடியார் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்:

"ஈட்டிய ஒண்பொருளும் இல்ஓழியும் சுற்றத்தார் காட்டுவாய் நேரே கலுழ்ந்து ஒழிவர் - மூட்டும் எரியும் உடம்பு ஒழியும்" ¹

எனவே, செல்வம் இருக்கும் போதே அதனை நல்லறங்களுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது இக்காப்பியத்தின் மையச் செய்தியாகும்.²

3. அறநெறியும் வினைக்கோட்பாடும் (Doctrine of Karma)

பௌத்த சமயத்தின் அடிப்படைத் தூண்களில் ஒன்று வினைக்கோட்பாடு ஆகும். மனிதன் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் அதற்கான விளைவு உண்டு என்பதே இதன் பொருள்.² நல்வினை புரிந்தால் நற்பிறப்பும், தீவினை புரிந்தால் துன்பமான பிறப்பும் அமையும் என்பதை மணிமேகலை வலியுறுத்துகிறது.

3.1 நல்வினை மற்றும் தீவினை

வினை நலம் வேண்டுமாயின் புகழும் நன்மையும் தராத அறம் அல்லாத செயலை எக்காலத்தும் விட்டொழித்தல் வேண்டும். வள்ளுவர் கூறுவது போல, "என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் புகழோடு நன்றி பயவா வினை" என்பதும், "ஓஓதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும் செய்வினை ஆஅதும் என்னுமவர்" என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கவை.¹

மணிமேகலையில் பத்து வகையான தீவினைகள் (Dasakusala) பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. இவை மனிதனை நரகத்திலோ அல்லது கீழ்நிலை பிறப்புகளிலோ தள்ளும் வல்லமை கொண்டவை.²

தீவினையின் வகை	செயல்கள்
உடல் சார்ந்தது (Bodily Evils)	கொலை, களவு, காமம். ²
மொழி சார்ந்தது (Verbal Evils)	பொய், குறளை (புறம் பேசுதல்), கடுஞ்சொல், பயனில் சொல். ²
மனம் சார்ந்தது (Mental Evils)	வெஃகல் (பேராசை), வெகுளல் (கோபம்), பொல்லாக்காட்சி (மயக்கம்/தவறான அறிவு). ²

இவற்றைத் தவிர்த்து, சீலத்தோடு வாழ்ந்து தானம் செய்வதே நல்வினை எனப்படும். நல்வினை செய்பவர்கள் தேவர்களாகவோ, மனிதர்களாகவோ அல்லது பிரமர்களாகவோ பிறந்து பேரின்பத்தை அடைவர்.²

3.2 பிறவிப் பிணியும் தவம் புரிதலும்

பிறவி என்பது ஒரு பிணியாகக் கருதப்படுகிறது. இப்பிறவிப் பிணி நீங்கினால் தான் உயிர் மேன்மை அடையும். ஆகவே பிறப்பறுக்க வேண்டுமெனில் தவம் செய்ய வேண்டும் என்பதை "உடம்பு ஒழிய வேண்டின் உயர் தவம்" என்ற பாடல் சிந்தனை முன்னிறுத்துகிறது.¹ மணிமேகலை தன் முற்பிறப்பினை உணர்ந்தவள். அவள் அமுதசுரபி ஏந்திப் பசிப்பிணி போக்கும் அறத்தைச் செய்வதன் மூலம் தன் வினைகளை அறுக்க முற்படுகிறாள்.⁵

அறவண அடிகள் மாதவிக்குக் கூறும் அறிவுரை பௌத்தத்தின் சாரமாக விளங்குகிறது:

"பிறந்தோர் உறுவது பெருகிய துன்பம் பிறவார் உருவது பெரும் பேரின்பம் பற்றின் வருவது முன்னது; பின்னது அற்றோர் உறுவது அறிக என்றருளி" ¹ (ஊரலர் உரைத்த காதை: 64-67)

அதாவது, பிறப்பால் வருவது துன்பம், பிறவாமையால் வருவது பேரின்பம். பற்றினால் பிறப்பு உண்டாகிறது, பற்றினை அறுத்தவர்களே முக்தி அல்லது நிர்வாணத்தை அடைவர்.¹

4. பவத்திறம் அறுகெனப் பாவை நோற்ற காதை: பன்னிரு சார்புகள்

மணிமேகலை காப்பியத்தின் 30-ஆம் காதையான 'பவத்திறம் அறுகெனப் பாவை நோற்ற காதை' பௌத்த தத்துவத்தின் உச்சகட்ட விளக்கமாகக் கருதப்படுகிறது. இதில் உயிர்களின் துன்பத்திற்குக் காரணமான பன்னிரு சார்புகள் (Twelve Nidanas) விளக்கப்படுகின்றன.⁹

புத்தர் தனது அறிவுரைகளைப் பாலி மொழியிலேயே வழங்கினார். அவற்றிற்கு இணையான தமிழ்ப் பெயர்களைச் சீத்தலைச் சாத்தனார் இக்காப்பியத்தில் பதிவு செய்துள்ளார்.¹⁰

4.1 பன்னிரு சார்புகளின் விளக்கம்

உயிர்கள் பிறவிச் சுழலில் சிக்கித் தவிப்பதற்கு இந்தப் பன்னிரண்டு காரணங்களே அடிப்படை என்று பௌத்தம் கூறுகிறது. இவை ஒன்றையொன்று சார்ந்து இயங்குவதால் 'சார்புண்டாதல்' என்று அழைக்கப்படுகின்றன.¹⁰

எண்	பாலி பெயர்	தமிழ்ப் பெயர்	விரிவான விளக்கம்
1	அவிஜ்ஜை (Avijja)	பேதைமை	உண்மையான அறிவை உணராமல் மன மயக்கத்தில் இருப்பது. ⁹
2	சங்காரம் (Sankhara)	செய்கை	அறியாமையினால் செய்யப்படும் வினைகள். ¹⁰
3	விஞ்ஞானம் (Vinnana)	உணர்வு	மறுபிறப்பிற்கு அடிப்படையான உணர்வு நிலை. ⁹
4	நாமரூபம் (Nama-rupa)	அருவரு	உடலும் உயிரும் இணைந்த நிலை. ¹⁰
5	சதாயதனம் (Salayatana)	வாயில்	ஐம்புலன்கள் மற்றும் மனம் ஆகிய ஆறு வாசல்கள். ¹⁰
6	பஸ்ஸ (Phassa)	ஊறு	புலன்களுக்கும் உலகப் பொருட்களுக்கும் ஏற்படும் தொடர்பு. ⁹
7	வேதனா (Vedana)	நுகர்வு	ஊற்றின் மூலம் ஏற்படும் இன்ப துன்ப அனுபவம். ¹⁰
8	தண்ஹா (Tanha)	வேட்கை	அனுபவித்தவற்றின் மீது ஏற்படும் தீராத ஆசை. ¹⁰
9	உபாதானம் (Upadana)	பற்று	ஆசையினால் பொருட்களின் மீது ஏற்படும் பிடிப்பு. ¹⁰
10	பவம் (Bhava)	பவம்	வினைகளின் தொகுப்பு (Becoming). ⁹
12	ஜாதி (Jati)	தோற்றம்	மீண்டும் கருவில் உருவாகிப் பிறத்தல். ¹⁰
12	ஜராமரணம் (Jara-marana)	வினைப்பயன்	மூப்பு, பிணி, சாக்காடு மற்றும் துயரம். ¹⁰

இப்பன்னிரு சார்புகளின் தன்மைகளைச் சாத்தனார் பின்வரும் வரிகளில் சுருக்கிக் கூறுகிறார்:

"உணர்வே அருஉரு வாயில் ஊறே நுகர்வே பிறப்பே பிணி மூப்புச் சாவே அவலப் அரற்றுக் கவலை கையாறென நுவலப் படுவன நோய் ஆகும்மே." ¹¹ (வரிகள்: 179-182)

இந்தச் சார்புகளை ஒவ்வொன்றாக நீக்கினால் மட்டுமே ஒரு உயிருக்கு வீடுபேறு அல்லது நிர்வாண

மோட்சம் கிட்டும். இதற்கு நால்வகை வாய்மைகளைப் (Four Noble Truths) பின்பற்ற வேண்டும் என்பது பௌத்த நெறியாகும்.⁴

5. சமூகச் சீர்திருத்தமும் மானுட அறமும்

மணிமேகலை காப்பியம் வெறும் சமயத் தத்துவங்களை மட்டும் பேசவில்லை, அது ஒரு பெண்ணின் வழியாகச் சமூக மாற்றத்தை முன்மொழிகிறது. பௌத்தத்தின் கருணை அல்லது 'மைத்ரி' என்ற பண்பு இக்காப்பியத்தின் ஊடாக வெளிப்படுகிறது.¹²

5.1 பசிப்பிணி நீக்குதல்

மணிமேகலை மணிபல்லவத் தீவில் கோமுகிப் பொய்கையில் அமுதசுரபி என்ற பாத்திரத்தைப் பெறுகிறாள். ஆபுத்திரனிடம் இருந்த இப்பாத்திரம் என்றும் குறையாத உணவை வழங்க வல்லது.⁴ 'உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே' என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில், மணிமேகலை புகார் நகரிலும் பிற இடங்களிலும் பசியால் வாடுவோருக்கு உணவளிக்கிறாள். இது தனிமனிதத் தொண்டை விட மேலான ஒரு சமூக அறமாகக் காட்டப்படுகிறது.²

5.2 சிறைச் சாலையை அறச் சாலையாக்கல்

காப்பியத்தின் ஒரு முக்கியத் திருப்பமாக, சோழ மன்னன் மாவன் கிள்ளியைச் சந்திக்கும் மணிமேகலை, அவளது சிறைச் சாலையை அறச் சாலையாக மாற்ற வேண்டுகிறாள். மன்னன் அவளது வேண்டுகோளை ஏற்றுச் சிறையில் இருந்தவர்களை விடுவித்து, அங்கே துறவிகள் தங்கும் இடத்தையும் அறப்பணிகள் நடக்கும் இடத்தையும் உருவாக்குகிறான்.⁴

பழிவாங்குவதை விடத் திருத்துவதே சிறந்தது என்ற நவீன குற்றவியல் சிந்தனைக்கு இது ஒரு முன்னோடியாகத் திகழ்கிறது. சிறையினைத் தகர்த்து அதனைத் தர்மத்தின் இருப்பிடமாக மாற்றுவது என்பது பௌத்த அறத்தின் வெற்றியைக் குறிக்கிறது.⁷

6. உளவியல் மற்றும் நவீன மருத்துவக் கண்ணோட்டம்

மணிமேகலை காப்பியத்தில் சீத்தலைச் சாத்தனார் புகாரின் தெருக்களில் அலையும் ஒரு இளைஞனைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். அவளது செயல்பாடுகள் இன்றைய மருத்துவ அறிவியலின்படி 'மனச்சிதைவு' (Schizophrenia) நோயின் அறிகுறிகளைக் கொண்டுள்ளன.⁷

அவன் தன் நிழலோடு சண்டையிடுவது, தானாகப் பேசுவது, அழுக்கு உடையணிந்து பிதற்றித் திரிவது போன்றவை டி.எஸ்.எம்-வி (DSM-V) அளவுகோல்களுடன் பொருந்துகின்றன. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஒரு மனநோயாளியின் நிலையை இவ்வளவு துல்லியமாகப் பதிவு செய்திருப்பது சாத்தனாரின் கூர்நோக்குத் திறனையும், மனிதர்கள் படும் இன்னல்களின் மீதான அவரது அக்கறையையும் காட்டுகிறது.⁷

காப்பிய சித்தரிப்பு	நவீன உளவியல் விளக்கம்
நிழலோடு போர் புரிதல்	மாயத்தோற்றம்/பிரமை (Hallucinations). ⁷
தொடர்பற்ற பேச்சு	ஒழுங்கற்ற பேச்சு (Disorganized speech). ⁷
தெருக்களில் சுழன்று ஆடல்	ஒழுங்கற்ற நடத்தை (Disorganized behavior). ⁷

இந்தச் சித்தரிப்பு, "பிணிபட்டு இரங்குதல்" என்ற யாக்கை நிலையாமையை மெய்ப்பிக்கச் சாத்தனாரால் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு உத்தியாகவும் இருக்கலாம்.⁷

7. மணிமேகலையின் பாத்திரப் படைப்பும் துறவறமும்

மணிமேகலையின் பாத்திரம் மிகவும் தனித்துவம் வாய்ந்தது. அவள் மாதவியின் மகளாகப் பிறந்து, அழகான கலைவாணியாக வளர்க்கப்பட வேண்டியவள். ஆனால், அவள் காமத்தைத் துறந்து அறத்தைத் தழுவுகிறாள்.²

மன்னன் உதயகுமாரன் அவளைத் துரத்தினாலும், அவள் அவனிடம் கோபம் கொள்ளவில்லை. அவனது காமத்தைத் தர்மத்தின் மூலம் மாற்ற முயல்கிறாள்.⁴ ஒரு கட்டத்தில் உதயகுமாரன் கொல்லப்படும்போது கூட, மணிமேகலை தன் பழைய பிறப்புத் தொடர்பை எண்ணி வருந்துகிறாள், ஆனால் பின்னர் அறவண அடிகளின் அறிவுரையால் மன உறுதி பெறுகிறாள்.⁴

மணிமேகலை புகார், மணிபல்லவம், வஞ்சி, காஞ்சி எனப் பல்வேறு நகரங்களுக்குச் சென்று பல சமயத் தத்துவங்களைக் கற்கிறாள். இறுதியில் காஞ்சியில் தங்கி, பௌத்த தர்மத்தை முழுமையாகக் கற்றுத் தவமியற்றி நிர்வாண நிலையை எய்துகிறாள்.⁴

8. முடிவுரை

பௌத்த சமயத்தைப் பரப்பும் நோக்கத்துடன் எழுதப்பெற்ற மணிமேகலையில் நிலையாமையை வலியுறுத்தி அறச்செயல் போற்றப்படுகின்றது. மனிதர் உடம்பை இழிவானதாகக் கருதி உடம்பு புலால் நிறைந்தது என்றும், மூப்பு அடைவது என்றும், பிணி கூடுவது என்றும், கவலையின் கொள்கலம் என்றும் கூறி இதனைப் புறக்கணிப்பதே சரியானது என்கின்றது.¹

மணிமேகலை காப்பியம் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு வழங்கிய மிக முக்கியமான செய்தி: "அறமெனப்படுவது யாதெனக் கேட்பின் மறவாது இதுகேள் மண்ணுயிர்க்கெல்லாம் உண்டியும் உடையும் உறையுளும் அல்லது கண்டது இல்" என்பதாகும். பசிப்பவர்களுக்கு உணவும், இல்லாதவர்களுக்கு ஆடையும், தங்குவதற்கு இடமும் அளிப்பதே உண்மையான அறம். இத்தகைய மனிதாபிமான அறத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, நிலையாமையை ஒரு எச்சரிக்கையாகப் பயன்படுத்தி, மனிதன் தன்னைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை இக்காப்பியம் வலியுறுத்துகிறது.¹ அறம் செய்யாமல் உயிர் வாழ்வது வீண் என்பதை இந்த மணிமேகலை காப்பியமானது உலகிற்குப் பறைசாற்றுகிறது.¹

அடிக்குறிப்புகள்

- 1.தொல்.புறத்.நா. எ.76
2. குறள்.652
3. மேலது.653
4. அறநெறி.பா.எ.14
5. கொன்றை.பா.எ.32
6. நீதிநெறி.பா.எ.91

9. References (துணைநூற் பட்டியல்)

1. இளம்பூரணர். *தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம்*. கழக வெளியீடு, சென்னை, 1950..¹
2. பரிமேலழகர். *திருக்குறள்*. கழக வெளியீடு, சென்னை..¹
3. வரதராஜன், மு. *திருக்குறள் - தெளிவுரை*. உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை..¹
4. புலியூர் கேசிகன். *மணிமேகலை மூலமும் உரையும்*. சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2018..³
5. சீனிவாசன், இரா., மற்றும் காமராசன், கி. *மணிமேகலையில் சமயமும் மெய்யியலும்*. மெத்தா பதிப்பகம், சென்னை, 2014..³
6. ஜெயபாலன், கி. *பௌத்தத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு*. மெத்தா பதிப்பகம், சென்னை, 2014..³
7. வேங்கடசாமி, மயிலை சீனி. *பௌத்தமும் தமிழும்*. திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1950..³
8. Monius, Anne E. *Literary Theory and Moral Vision in Tamil Buddhist Literature*. Journal of Indian Philosophy, vol. 28, 2000, pp. 195-223..³
9. Somasundaram, Ottilingam, and Tejus Murthy, A. G. "Manimekalai: The ancient Buddhist Tamil epic, its relevance to psychiatry." *Indian Journal of Psychiatry*, vol. 58, no. 2, 2016, pp. 229-232..³
10. Saravanan, P. "Buddhist Ethics in Tamil Classical Epics." *International Research Journal of Tamil*, vol. 4, no. S-8, 2022, pp. 23-27..³
11. Nirmaladevi, P. "Uruthiporul in Seera Puranam." *International Research Journal of Tamil*, vol. 1, no. 3, 2019, pp. 15-23..³
12. Kalupahana, David J. *Buddhist Philosophy: A Historical Analysis*. University of Hawaii Press, 1976..⁸
13. Westerhoff, Jan. *The Golden Age of Indian Buddhist Philosophy*. Oxford University Press, 2018..⁸
14. Puliyur Kesigan. *Anerigal in Manimekalai*. Saradha Publications, 2018..³